

Recensie: LilianWeel

Diana van Climmendael (pseudoniem): 'Loedertje.' Een CVA-gevalletje. Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2010. ISBN 9789048412396 (Beroerte/CVA/1) zie ook www.freemusketeers.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Een verrassend openhartig en met humor geschreven ervaringsverhaal over het leven na een cerebraal vasculair accident (CVA). Een 335 pagina's lange aaneenschakeling van lezenswaardige korte hoofdstukjes die vaak met humor zijn doorspekt. Door het ontbreken van enige structuur is het boek een weerspiegeling geworden van de chaos en verwarring waarin de auteur verkeerd heeft. Ieder hoofdstuk eindigt met een spreuk. In het tweede deel wordt het verhaal gestructureerder. Dat is dan ook geschreven als de auteur verder in het genezingsproces zit.

Over de schrijver: Diana van Climmendael is een Hindoestaans-Surinaamse vrouw en woont al sinds de onafhankelijkheid van Suriname (1975) in Nederland. Ze heeft twee zoons. Climmendael krijgt in 2006, als ze 41 jaar is, een CVA. Na haar revalidatie in het revalidatiecentrum Groot Klimmendaal, lukt het haar om, met vallen en opstaan en heel veel doorzettingsvermogen, weer thuis te gaan wonen; eerst samen met haar zoon, later ook alleen. Climmendael heeft altijd veel gedichten geschreven. Een aantal is ook in dit boek opgenomen.

Korte beschrijving: Dit boek geeft een uniek inkijkje in de verwarring die zich meester maakt van Diana Climmendael als zij een CVA krijgt. Ze is gedwongen om zichzelf helemaal opnieuw te leren kennen. Alleen zo is ze in staat om een nieuw leven op te bouwen, rekening houdend met alle fysieke en cognitieve beperkingen en karakterveranderingen. Het sterke is dat het haar ook lukt om dat nieuwe leven op te bouwen. Het schrijfproces heeft een aantal jaren in beslag genomen. Gaandeweg merk je dat er meer structuur in het verhaal komt. Dat is dan ook de periode dat het weer beter gaat met de auteur.

De gevolgen van een CVA werken door in alle facetten van het leven. En de auteur beschrijft dit zonder terughoudendheid. Uitgebreid vertelt ze over haar (tijdelijk) veranderde seksuele beleving, haar impulsieve gedrag, het verminderde gevoel aan de aangedane kant van haar lichaam, de problemen die ze met haar kinderen ondervindt, maar ze beschrijft ook, hoe die zich gaandeweg oplossen.

De nieuwe aspecten van haar karakter vat de auteur samen in een nieuwe persoon die ze Loedertje noemt. Eerst heeft ze erg veel moeite met Loedertje. Gaandeweg leert ze haar beter kennen en vindt ze Loedertje sympathieker. Aan het eind verdwijnt Loedertje, hetgeen enerzijds betekent dat de beperkingen deels verdwenen zijn, anderzijds dat de schrijfster deze in haar leven heeft geïntegreerd.

Het schrijven van het boek kost haar moeite omdat ze gedwongen wordt allerlei dingen te herbeleven die ze anders achter zich had kunnen laten. Anderzijds stelt het schrijven haar in staat om dat, wat ze heeft meegemaakt, beter te verwerken.

Vanwege de intieme details heeft de auteur ervoor gekozen om het boek onder een pseudoniem te publiceren. De naam die ze kiest is een eerbetoon aan het revalidatiecentrum waar de auteur gerevalideerd heeft: Groot Klimmendaal in Arnhem.

In feite beschrijft Climmendael drie fases in haar leven: de periode voor, tijdens en na haar CVA. Voordat ze haar CVA kreeg ziet ze zichzelf als een 'vrolijk feestbeest'; een nogal oppervlakkig levend persoon. Dat verandert daarna dramatisch. Ze wordt

gedwongen om over zichzelf na te gaan denken. Alles in haar leven is veranderd. Dat moet een plaatsje krijgen en dat gaat niet zomaar. Daarvoor moet ze door een diep dal. Maar als dit haar uiteindelijk is gelukt, is ze zelfs in staat om de gevolgen van haar CVA als een verrijking in haar leven te beschouwen. Ze heeft enorm veel steun gehad aan haar familie, haar kinderen en nog enkele dierbare vrienden. Ook de revalidatie is voor haar van onschatbare waarde geweest. Haar echte revalidatie begint echter als ze met ontslag naar huis gaat. Dan ontdekt ze pas waar ze écht tegenaan loopt.

Gelukkig heeft de nabehandeling nog enkele jaren voortgeduurd. In de epiloog, die in 2009 is geschreven, vertelt Climmendael dat ze voor haar gevoel nu volledig is hersteld. Zij heeft een nieuwe partner gevonden waar ze enorm gelukkig mee is. Haar zoons zijn dan al het huis uit.

Wat viel op: Het voegt zeker iets toe dat het schrijfproces een aantal jaren heeft geduurd. Daardoor merk je dat de auteur langzamerhand meer structuur in haar leven krijgt en meer beheersing krijgt over haar nieuwe leven. Verder is het verrassend hoe openhartig de auteur is. Daardoor krijg je als lezer inzicht in hoe ingrijpend een CVA voor iemand kan zijn. Tenslotte zijn de spreuken tussen ieder hoofdstuk door soms hilarisch, vooral in combinatie met de namen die aansluitend worden genoemd. Maar ze zetten ook heel vaak aan tot na denken.

Citaten: Pag. 55: “Hoe kan het anders dan dat de seks tegenvalt. Loedertje had in gedachten gehad, hop hop paardje in galop, maar het werd stapvoets, stapvoets en dat beloofde niet veel goeds. Loedertje kwam daar pas laat achter.... Ik ben best wel teleurgesteld, want ik had me hier echt op verheugd.”
Pag. 178: “In maart 2007 krijgt Loedertje op legale wijze haar scootmobiel ... Ze heeft zich opgetut voor haar eerste uitje en met zonnebril en al rijdt ze met veel te hoge snelheid. Zo vliegt arme Loedertje uit de bocht ... Niet Loedertje in de bocht maar Loedertje uit de bocht ... en dan gaat ze toch maar weer op haar scootmobiel zitten alsof er niets is gebeurd ... Op de stoep ziet ze een groep jongens zitten ... Ze zien haar voorzichtig de scootmobiel op de stoep parkeren. Dan staat ze op en wandelt relaxed naar de winkel. Ze ziet de jongens verbaasd naar haar kijken. Volgens haar denken ze dat er iets niet klopt. De jongens denken dat er in een scootmobiel een invalide hoort te zitten.”

Recensie:

<http://www.westervoort.nl/index.php?simaction=content&mediumid=1&pagid=20&fontsize=12&month=07&stu> Diana van Climmendael werd geboren in Suriname. Als zeer zelfstandige alleenstaande vrouw - met een nog thuiswonende zoon - die alles onder controle heeft, wordt zij op 41-jarige leeftijd getroffen door een CVA. Van een onafhankelijke vrouw en een feestbeest verandert ze in een afhankelijk, bang 'vogeltje'. Zij is gedurende een aantal weken halfzijdig verlamd en lijdt daarbij ook aan afasie. Zij verblijft een aantal weken in revalidatiecentrum Groot Klimmendaal te Arnhem en moet alles weer opnieuw leren.